Derde Jaer. Nr 36. Zaturdag, 6 September 1856.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . 15 »
De reklamen » » . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 6 SEPTEMBER.

FEESTEN TE TONGEREN.

Onze lezers weten reeds dat de 25ste verjaerdag der troonbeklimming van den Koning der Belgen waerdiglyk in Tongeren zal gevierd worden. Buiten de feesten die jaerlyks het programma der kermis uitmaken, zal er op St-Lambertus dag eene schitterende cavalcade ingerigt worden, in dewelke de byzonderste nyverheden der provincie zullen vertegenwoordigd zyn.

Deze cavalcade zal onder andere bestaen uit :

1° De muziek-societeit der Fanfaren van Tongeren, te paerd ;

2° De standaerd der stad Tongeren, omringd van wapenbroeders en vaendeldragers ;

3° Deputatiën van alle gemeentens die willen deel aen het feest nemen ;

4° Eenen groep georganiseerd door de landbouw-sektie van Tongeren en Juprelle ;

5° Eene cavalcade gestuerd door de gemeente Rutten :

6° De harmonie van Vlytingen ;

7° Eenen wagen verbeeldende den hofbouw ;

8° Groepen, verbeeldende de industrie der houtkooplieden, molders, brouwers, looijers, enz. ;

9° Eenen wagen vertoonende de fabrikatie der strooije hoeden met alle toebehoor, ingerigt door de gemeente Roclenge s/G. ;

10° Groepen van uitgekozen vee, zooals paerden, ossen, koeijen, en hunne geleiders ;

11° Verscheidene groepen landbouwers, zaeijers, zigters, graenraepsters, enz. ;

12° Eenen wagen, waerop een kolossael beeld, voorstellende den landbouw en op welken zullen te zien zyn de verschillende grondvoorbrengselen en labeurgetuigen.

De stoet zal zich vergaderen om 12 uren 's middags, aen de Bilserpoort.

Om 1 uer zal men zich op weg zetten. Ziehier de straten welke men zal doortrekken :

De Hasseltschestraet, de Groote-Markt, de Maestrichterstraet tot aen St-Antonius, voor het Gasthuis, de Predikheerenstraet, de Kielestraet, voor het Begynhof, de Koolkuil, de Minderbroederstraet, de St-Jansstraet, de Plein, de Putstraet, de Jekerstraet, de Looijersstraet, Luikerpoort, de Looijersstraet, de Jekerstraet, de Putstraet, de Plein, de Groote-Markt, de Wyngaerdstraet, de Koppelkis, de Piekelpoel, de Ridderstraet, de Predikheerenstraet, voor het Gasthuis, de Maestrichterstraet en de Hasseltschestraet.

In de straten waer de cavalcade zal voorbytrekken, zal men geene dennen kunnen planten, zonder de tusschenkomst van een lid der kommissie der feesten. Het kollegie van burgemeester en schepenen verzoekt de inwooners van zich samen te verstaen voor de eensgelyke versiering der straten.

De persoonen van buiten de stad, die zouden willen deel nemen aen de cavalcade, hetzy te voet of te paerd, zyn verzocht zich in tyds aen te geven. Hunne deelneming geeft aenleiding tot geene de minste onkoste.

Nyverheidstentoonstelling te Brussel.

Te Brussel is de tentoonstelling van goedkoope huishoudelyke voorwerpen geopend. Deze tentoonstelling heeft alle verwachting overtroffen ; men vindt er de in gebruik zynde voorwerpen aen eenen zeer lagen prys.

Het ware onmogelyk eene volledige opsomming van de tentoongestelde voorwerpen te doen. Doch wat van nu af kan gezegd worden is, dat men er voorwerpen aentreft, die, wat den goeden koop betreft, ieders verwondering opwekken. Zoo ziet men er sargien van katoen of van katoen en wol, die geteekend staen op fr. 1, 1-50, 2 en 4 fr. Men heeft er laken, dat zoodanig goedkoop is, dat men het byna niet durft zeggen. Wat de deugdelykheid van de voorwerpen betreft, dat is iets wat natuerlyk nog moet worden onderzocht.

De dagbladen spreken met lof van eene werkmanswooning, welke de kommissie der tentoonstelling zelve heeft doen oprigten.

Het is geen plan, het is de wooning zelve, voorzien van hare meubelen en bewooners. Ziedaer eene praktische gedachte, die tot de oogen en tot de harten spreekt.

Verbetert de woonplaets van den werkman, gy zult hem reeds eenen overgrooten dienst bewezen hebben. Wanneer zyne wooning aengenamer is, dan zal hy minder naer uitspanning buiten huize verlangen en zal de familieband versterkt worden.

Overigens is de tentoonstelling niet enkel voor de werklieden ingerigt. De burgery heeft er ook belang by. Voor het oogenblik zullen wy nog zeggen, dat er op de tentoonstelling zyn : tellooren tegen 85 c. tot fr. 1-20 per dozyn ; fosfoorstekjes van fr. 1-05 per 44 pakken ; zakmessen van fr. 1-40 per dozyn ; hanghorlogien met slag en zonder slag van fr. 4, 4-50 en 4-90 ; yzeren bedden van 14 tot 55 fr. ; matrassen in wol van fr. 11-20 tot 15-00 ; stoelen van 1 en 2 fr. ; yzeren potten van 65 c. tot 4 fr., enz.

Om dit alles te gelooven moet men het zien. Ook raden wy onze vernuftige nyveraers aen de tentoonstelling te gaen bezigtigen. Zy zullen er stellig een groot nut uittrekken.

De Koning in het Kamp van Beverloo.

De koning en de prinsen, donderdag uit Hasselt vertrekkende, werden te gemoet gekomen door generael Greindl, minister van oorlog, generael Van der Linden, opperbevelhebber over de troepen van het kamp, omringd door de generaels Rothermel, Servaes en Frison, al de korpsopperhoofden en eenen talryken staf. Zy geleidden Z. M. en HH. KK. HH. naer de koninglyke wooning, of, zooals men in het kamp zegt, naer het *paleis*.

De regen, die daegs te voren de feesten van Hasselt zoo zeer had gehinderd, duerde donderdag morgend voort ; doch tegen de aenkomst des konings werd het weêr beter. Z. M. werd omtrent 2 ure in Leopolds-Burg door den burgemeester en den gemeente-raed van dit dorp en den aelmoesenier van het kamp ontvangen. Een uer na zyn afstappen in het paleis van het kamp, zyn de koning en de prinsen, in uniform van luitenant-generael en generael-majoor, te peerd gestegen, om de troepen in oogenschouw te nemen.

De troepen waren in slagorde geschikt en tel getalle van 15,000 man. Na traegzaem voor het front der bataillons, eskadrons en batteryen gereden te zyn, is de koning op eene kleine hoogte gaen plaets nemen, en het leger heeft voor hem gedefileerd. Dat geschiedde per divisie, met de beste regelmatigheid en volkomene militaire kennis. Naermate zy voorby trokken, gingen de troepen zich vergaderen op de hoogte van de uiterste linkerzyde der barakken, uitmakende drie kanten van een uitgebreid vierkant, waervan de ruitery en de artillerie den vierden kant moesten sluiten. Nauwelyks had het laetste bataillon post gevat, of de jagers te peerd, de lansiers en de artilleristen, in galop aenkomende, namen de hun aengeduide plaets in.

Alsdan reed de koning te midden van de troepen, binnen het vierkant, om de korps-opperhoofden zyne tevredenheid over de schoone houding hunner regementen uit te drukken. Aldaer werd Z. M. op de geestdriftigste manier door het leger begroet : gedurende tien minuten herhaelde de echos uit den omtrek de ontzaggelyke kreten : *Leve de Koning !* Het gelaet van Z. M. straelde van geluk ; het was voor elkeen zigtbaer, dat de vorst de overtuiging had, dat

---

DE NEGER EN DE ZEE-KAPITEIN.

De Bermudsche-eilanden maken in den Atlantischen Oceaen eenen talryken groep uit, ongeveer twee honderd aren, van de Vereenigde-Staten, op de hoogte van Zuid Karolina.

De peerlemoerbevattende klippen die deze eilanden omringen, vooral langs de noordkant, zyn wel het merkweerdigste onder deze zonderlinge groep. Zy vormen onder het water eenen kring op drie uren afstand van het land, dat misschien de gevaerlykste streek is, welke de natuer op de baen der zeevaerders geplaetst heeft. De zee is zoo klaer, zoo doorschynend in deze streek, dat men den voet dezer klippen kan onderscheiden en dat het oog gemakkelyk de ontelbare gewassen kan ontwaren die dezen diepen kuil bekleeden. Men beschouwt met eene soort van verbazing, gemengd met verwondering, overblyfsels van natuerlyke mosaïk, bosschen van korael, met schitterende kleuren doormengd, met lang en glanzend zeegras, met spongien van alle grootte, stukken van purperen, rooden of groenen suffran, in een woord, deelen van rotsen de grilligste gedaenten aenbiedende en bedekt met schoone schelpen.

Die rotsenryf maekt de schoonste versterking der Bermudsche-eilanden uit. Het is byna onmogelyk er aen te landen, zonder hulp van eenen ervaren loots. Een schip, welk het ook zy, dat zich in dezen enuitkomelyken doolhof zou wagen, zonder de enge doorvaert er van te kennen, zou zonder twyfel met man en muis vergaen. De volgende gebeurtenis bevestigt ten volle deze beweering ; zy is nog in den mond van de inwooners der Bermudsche-eilanden, en zal voorzeker tot eene vaderlandsche overlevering dienen.

De Bermudsche negers, van hunne kindschheid af gewoon de waters te doorkruissen, die hunne eilanden besproeijen, eindigen met bekwame lootslieden te worden. Ook betrouwen zich de schepen, die deze gevaerlyke streek bevaren, ten volle op hunne bekwaemheid. Zonder hunne hulp, of een gelukkig toeval, zou het moeijelyk zyn zich uit het gevaer te trekken. Ongelukkiglyk zyn die lootsen bovenmate geldgierig en weinig gevoelig aen de ongelukken welke de zeevaerders op deze ryffen onderstaen. Zy prangen zonder medelyden den zeeman af, die zich in gevaer bevindt, eischen zwaren loon van die welke hunnen bystand noodig hebben en rooven met eene lage baetzucht de wrakken der gestrande schepen.

Op zekeren dag bevond zich een amerikaensch schip in het midden van die gevaerlyke rotsen, en voelde zich daerin gevangen als een vos in de klem. De kapitein, verschrikt, had het hoofd verloren en verwachtte zich alle oogenblikken zyn schip aen een van die klippen te zien raken die hem omringden. Terwyl hy wanhoopte over zyne onkunde, ontwaerde hy eenen zwarten loots, die van in eenen boot op zekeren afstand het gevaer van de amerikaensche ekwipagie bespeurde en koelbloedig met het oog al de bewegingen van het schip volgde.

Nauwelyks had de kapitein hem bemerkt, of hy vatte zynen roephoorn en riep hem toe :

— Ohé, de boot ! wy hebben eenen loots noodig.

Aenstonds naderde de neger het schip, en toen hy er nog slechts eenige vademen af was, hield hy stil en riep op zyne beurt :

— Hoeveel zult gy my geven om u daeruit te trekken.

— Al wat gy verlangt, antwoordde de kapitein.

— Ik vraeg twee honderd dollars, geen schelling minder.

— Het zy zoo — maer in Gods naem ! kom gauw.

De neger naderde het schip, maekte zyne boot aen het zelve vast en klom met haest op het dek. Van dit oogenblik af waren kapitein en manschappen gerust, want zy kenden de behendigheid en de ondervinding dezer matroozen, die, wanneer zy geene schepen te sturen hebben, zich bezig houden met den potvisch in de omstreken te vangen en aldus onbeschroomde zeehonden worden.

In minder dan eene halve uer, na duizende omwegen, en duizende terugtogten, bevond zich het amerikaensch schip buiten de ryffen waer het anders had moeten vergaen. Om er uit te geraken, had de schrandere loots eene plaets gekozen daer het maer juist konde doorvaren, met eene diepte van zes duimen water tusschen de kiel en de rotsen. Gestuerd door eene minder ervaren hand, ware de brik onvermydelyk verbryzeld geworden.

Door blydschap vervoerd, drukte de kapitein de hand des loots en telde hem de twee honderd beloofde dollars, vergezeld van een glas ouden Jamaïca-rhum. De neger wenschte hem veel geluk, stapte terug in zyne prauw, maekte de kabel los en verwyderde zich. Maer op eenige vademen afstand, hield hy stil en, zich na de Amerikanen wendende, bleef hy, met de armen overeen gekruist, den uitslag van een nieuw voorval afwachten.

Terwyl hy zich van de brik verwyderde, had deze een weinig de rotsen van den eersten omloop overkruist. Maer na eenige minuten varens kwam de kapitein weêr rotsen te gemoet, die veel gevaerlyker schenen dan de eersten, die hun den doortogt belemmerd hadden. Hy stelde het schip in den wind en poogde den doorgang regts, mits eenen grooten omweg te doen ; maer vruchteloos. Het gelukte hem niet beter langs den linker kant, en hy erkende weldra dat den snooden loots hem slechts van het eerste gevaer gered had om hem nog in een grooter te storten.

De arme man borst uit in woede als hy den neger ontwaerde die hem onbeschaemd van in zyne boot aenschouwde. Zyn eerste gedacht was van hem met zyn geweêr te dooden. Maer den hachelyken toestand van zyn schip, dat noch achteruit noch vooruit kon, boezemde hem wyzere gedachten in. Hy overwoog dat de neger alleen hem konde redden, dat zonder hem de brik verloren was en het diensvolgens beter